

14 BETERE DINGEN

Inleiding

In Hebreeën wordt 14 keer gesproken over iets beters. Als je zelf gaat tellen kom je niet aan 14, maar volgens Dr. E.W. Bullinger zijn het er 14. Deze 14 betere dingen hebben natuurlijk te maken met een veel beter verbond.

In boeken die gaan over de 'Inleiding tot de Bijbel', lees je doorgaans wat de inhoud van een Bijbelboek is, wie het geschreven heeft en wat het doel van de schrijver met dat boek is. Waar zo'n inleiding echter niet over schrijft is over de werkelijke inhoud van zo'n Bijbelboek. Wel zoekt men vaak naar een bepaald trefwoord. In de Hebreeën is dat 'beter'. Dit 'beter' komen we dus 14 keer tegen. In de meeste gevallen, namelijk 12 keer, is het de vertaling van het Griekse woord 'kraitton', dat weer afgeleid is van het woord 'kreitos' = machtig, sterk.

- 'Kraitton' = dus machtiger, hoger, sterker.
- Het tweede woord voor 'beter' is 'diaphoros' = door-dragen, anders, verder ontwikkeld.
- Het derde woord voor 'beter' is 'diorthosis' = door-rechtop; iets dat vanuit z'n natuurlijke of normale gesteldheid krom, gebroken of misvormd was geworden, weer recht maken; reformeren.

De verzen waarin deze 14 betere dingen in deze studie opgesomd worden, zijn, om het overzicht te behouden, genummerd weergegeven.

De 14 betere dingen

Hebr. 1: 1   God, voortijds veelmaal en op velerlei wijze, tot de vaderen gesproken hebbende door de profeten, heeft in deze laatste dagen tot ons gesproken door den Zoon.

1. Hebr. 1: 4

Zoveel **treffelijker geworden dan de engelen**, als Hij uitnemender Naam boven hen geërfd heeft.

Treffelijker = kraitton. Omdat het sterker is, is het zoveel beter; hier vertaald met 'treffelijker'.

De Zoon uit vers 1 is zoveel treffelijker geworden dan de engelen. Dat Hij treffelijker geworden is dan de engelen, is in strijd met de leer van de drie-eenheid. Die leert namelijk dat de Zoon altijd al treffelijker dan de engelen was. Zo'n tekst als Hebr. 1: 4 kun je ook niet zomaar even over het hoofd zien, want heel hoofdstuk 1 en een deel van hoofdstuk 2 gaan over dit onderwerp.

Deze uitdrukking betekent namelijk dat de Zoon vóór die tijd dus kennelijk minder dan de engelen was en dat heeft men geprobeerd weg te vertalen. (Dit is één van de redenen waarom men in de middeleeuwen de Bijbel aan het gewone volk had onttrokken, omdat de inhoud vaak niet overeenkwam met de officiële leer van de kerk.)

In Hebreeën gaat het over allerlei betere dingen; over zaken die beter, sterker, zijn dan het Oude Verbond. Men is altijd geneigd geweest vast te houden aan het Mozaïsch verbond, want de mens heeft toch wetten nodig. De geschiedenis heeft ons echter geleerd dat, hoewel er steeds meer wetten nodig zijn, het er toch niet beter op wordt. Zo is het bij de Mozaïsche wet ook. Waar deze wordt toegepast, wordt hij ook steeds sterker gemaakt (zie Jes. 28; Matth 7 en 12). Je kunt dus beter helemaal niet aan dat juk beginnen, want het leidt toch tot niets (Rom. 3: 21). Je wordt er niet door gerechtvaardigd.

Bovendien, als je vast wilt houden aan de wet, dan zul je van Hebreeën weinig begrijpen en al helemaal niet als je niet aan wilt nemen dat de Zoon eerst minder dan de engelen geworden was.

Deze Zoon kwam niet naar ons om naast ons te staan, maar om ons te trekken naar Hem toe, uit deze wereld. Dát is het Evangelie en de situatie ná Zijn opstanding. Daarvóór was Hij minder dan de engelen.

De Zoon heeft iets veel beters voor ons dan de bediening die door Mozes gepredikt werd. Hij is veel hoger geworden dan Mozes, dan Aäron en dan de engelen. Op grond van erfrecht heeft God alle macht aan de Zoon gegeven. Daarom zei God: 'Gij zijt Mijn Zoon, heden heb Ik U gegeneerd' (Hebr. 1: 5). Om hier onderuit te komen zegt men dan dat de Hebreeënbrief aan de Hebreeën geschreven is en wij geen Hebreeën zijn. Maar dat is natuurlijk allemaal onzin. De Hebreeënbrief is geen brief en bovendien niet aan de Hebreeën geschreven. Trouwens, hoe weet je zo zeker dat je zelf geen Hebreeër bent?

Het théma van Hebreeën is: de verhoging van Jezus Christus, van Degene Die hier op aarde leed en stierf, maar daarna door God opgewekt en verhoogd werd en wat daar de consequenties van zijn; dat dit de vervulling is van de beloften Gods en dat daarmee een eind gekomen is aan het Oude Verbond der wet (Hebr. 8 – Jer. 31). In zijn opstanding werd Hij de Borg en Middelaar van het Nieuwe Verbond, wat betekent dat het Oude Verbond vernietigd geworden is (Hebr. 7). Hij bevond Zich in de nederste delen der aarde, maar God heeft Hem uitermate verhoogd en Hem daarmee een Naam gegeven boven alle naam en dus ook boven de engelen.

'Deze laatste dagen' uit vers 1 = vanaf de opstanding van Christus, tot aan de jongste dag.

- 2 Welken Hij gesteld heeft tot Erfgenaam van alles, door Welken Hij ook de wereld gemaakt heeft;

God heeft niet alleen de wereld geschapen, maar ook de geschiedenis wordt door Hem geleid. Alles in de geschiedenis draait om 'His Story'.

- 3 Dewelke, alzo Hij is het Afschijnsel *Zijner* heerlijkheid, en het uitgedrukte Beeld *Zijner* zelfstandigheid, en alle dingen draagt door het woord *Zijner* kracht, nadat Hij de reinigmaking onzer zonden door Zichzelven te weeg gebracht heeft, is gezeten aan de rechterhand der majesteit in de hoogste *hemelen*;

Dewelke, alzo Hij **is** = dat is **nu!**

Hij is de Persoon, namelijk de uitdrukking naar buiten toe, van de onzienlijk God.

PERSOON

Woordsoort: znw.(m.,v.)

Modern lemma: persoon

znw. m. en vr.,

mv. *personen*. *Mnl. persone, persoon*. Van *lat. persôna* of *ofr. persone, fr. personne*. Ook in andere talen

overgenomen: *md. persone; mhd. përsône, përsôn, hd. person; eng. person, parson; it. persona*; enz. De herkomst van *lat. persôna*, dat behalve de oorspronkelijke bet. van: tooneelmasker, rol, ook reeds in de meeste andere latere opvattingen van het woord wordt gebezigd, is onzeker.

Samenhang met *lat. personâre*, doorklinken, is onaannemelijk;

vermoedelijk is het een Etrurisch woord. Reeds in het *Mnl.* wordt *persoon*, evenals in de latere taal, m. en vr. gebruikt; in het *Hd.* daarentegen is het oorspronkelijk vr. geslacht gebleven.

+↔1. In het klassieke spraakgebruik: gelaat, masker, inzonderheid in toepassing op het masker van de tooneelspelers der Ouden, ter karakteriseering van de rol die zij spelen.

Persone, een vernuftich beelt, een gemaect aensicht oft een momaensicht, V. D. WERVE, *Schat* 104 b.

(Overgenomen uit het WNT.)

Hierna volgen er nog 8 betekenissen, maar dit is de oorspronkelijke betekenis.

persoon zn. 'mens, individu; grammaticaal begrip'

Mnl. persone, persoon 'mens' in *Persone beide ijonge ende oude* 'zowel jonge als oude mensen' [1265-70; VMNW], 'rol, karakter' in *inds lichame persone* 'in de rol van het lichaam, het lichaam representerend' [1276-1300; VMNW], *die hertoghe van Brabant ... In sijns selfs persoon* '... in eigen persoon, zelf' [1460-80; MNW-R]; *vnnl. Daer zijn drie Persoonen. De eerste is die spreekt, als Ik. De tweede Persoon is tot welken men spreekt, als Gy. De derde Persoon is van welken men spreekt, als Hy* [1626; iWNT].

Ontleend aan Latijn *persōna* 'persoon, individu', oorspr. '(toneel)rol; masker', van onzekere herkomst, maar wrsch. een leenwoord, vergelijk Etruskisch *phersu* 'masker'. De betekenis 'rol, karakter' is verouderd, maar nog te herkennen in enkele vaste verbindingen, bijv. *in de persoon van* 'vertegenwoordigd door', *in eigen persoon* 'zelf'.

(Overgenomen uit: M. Philippa e.a. (2003-2009) *Etymologisch Woordenboek van het Nederlands*.)

Als God een Lamp is, dan is Christus het Schijnsel daarvan. God geeft bovendien uitdrukking aan Zichzelf. Als Hij dat doet, dan verschijnt daar Jezus van Nazareth. Hij is de Mens naar Gods beeld en gelijkenis. Dat wil men natuurlijk liever niet, want men heeft dat begrip naar beneden getrokken, door te leren dat alle mensen naar Gods beeld en gelijkenis geschapen zijn.

Wij zouden ons geen gesneden beeld maken, want God maakt Zichzelf een Beeld. God openbaart Zich in de Bijbel, buiten alle andere geschriften om. Hij is niet ons Hulpje of Iemand die ons over ons bolletje aait. Wij zouden naar Hém luisteren (in plaats van Hij naar ons) en ons daarnaar gedragen.

Hij draagt alle dingen door het Woord van God. Dat Woord wordt uitgewerkt in de loop van de geschiedenis en wordt bediend door Christus Zelf.

Hij is gezeten aan de rechterhand der Majesteit in de hoogste *hemelen*. Dit is rechtstreeks ontleend aan Psalm 110: 1. Dat vers is een uitspraak over de Messias.

Zitten = rusten, aan het eind van de weg, het doel bereikt hebbende.

De ark rustte op de bergen van Ararat. Dat was haar eindbestemming.

Die rust, dat zitten, komt terug in de hoofdstukken 3 en 4 van Hebréeën.

Zitten = rusten aan het eind van de loopbaan; niet uitrusten.

Sindsdien is aan Hem gegeven alle macht in hemel en op aarde. Denk dus niet te gering oven Hem. Als Hij straks verschijnt, dan doet Hij dat in alle macht en heerlijkheid.

4   Zoveel treffelijker geworden dan de engelen, als Hij
                              uitnemender Naam boven hen geërfd heeft.

Uitnemend = eruit genomen, in de positieve zin van het woord. Net zoals Hij uit de mensen genomen werd om Hogepriester te worden van het Nieuwe Verbond. Hij werd van tussen de mensen uit genomen. Hij was dus mens.

Bij de verzoeking in de woestijn hoefde Hij maar te bidden en de engelen zouden Hem dienen. Nu hoeft Hij helemaal niet meer te bidden, want Hij staat aan het hoofd van alle engelen en kan ze uitzenden als gediensstige geesten die tot dienst uitgezonden worden om dergenen wil die de zaligheid zullen beërven (Hebr. 1: 14). Deze engelen worden dus niet in de wereld uitgezonden, maar opdat wij ook daadwerkelijk de ons beloofde erfenis zouden ontvangen.

Wij zijn kinderen Gods en met Christus in de hemel gezet. Wij zouden opgroeien tot volwassenheid, opdat wij zouden ontvangen de erfenis die voor ons bewaard wordt in de hemel. Dat heeft helemaal niets met de wereld te maken of met ons aardse leven. Zo van, mocht ons iets ernstigs overkomen, dan hebben we altijd nog een aardige verzekering.

Maar, nadat wij tot geloof gekomen zijn, zou dat nieuwe leven tot ontwikkeling komen. Dat leven zou gesteld worden in de dienst van God en Hij zal ons alles geven wat noodzakelijk is om die dienst te doen.

Het gaat er niet om dat wij behouden zouden worden, maar dat we behouden zouden leven, heilig leven dus.

Oudtestamentische gelovigen zouden het recht ontvangen kinderen van God te worden (Joh. 1: 12), maar wij, nieuwtestamentische gelovigen, zijn dat nu al (1 Joh. 3: 1).

De wereld wacht op het openbaar worden van de zonen Gods (Rom. 8: 19). Dat is bij de wederkomst van Christus, waarin ook wij geopenbaard zullen worden in heerlijkheid (zie ook Kol. 3: 4). Wij leven daarbij niet onder het Oude Verbond, maar onder het Nieuwe Verbond en kunnen een beroep doen op de trouw van de Heer, Die ons reinigt van de zonden, opdat wij zo de levende God zouden dienen. Hij *kán* onze zonden reinigen, omdat Hij sinds Zijn opstanding Hogepriester is naar de ordening van Melchizédek.

In Hebreeën aarzelt Paulus steeds met het uiteenzetten van de consequenties van deze positie van Christus. Hij neemt er wel 6 hoofdstukken voor en pas in hoofdstuk 7 begint hij eindelijk over Melchizédek.

Hebr. 6: 4	Want het is onmogelijk, degenen, die eens verlicht geweest zijn, en de hemelse gave gesmaakt hebben, en des Heiligen Geestes deelachtig geworden zijn,
5	En gesmaakt hebben het goede woord Gods, en de krachten der toekomstige eeuw,
6	En afvallig worden, <i>die, zeg ik</i> , wederom te vernieuwen tot bekering, als welken zichzelf den Zoon van God wederom kruisigen en openlijk te schande maken.

Dat lijkt in strijd met 'eens behouden, altijd behouden', maar het gaat hier wel degelijk over behouden gelovigen. Kunnen zij dan afvallig worden? Ja, want hier staat dat immers! Dat betekent dat zij niet gebleven zijn bij het Woord van God. Zij hebben daarvoor in de plaats hun eigen filosofieën gesteld; die over het hier en nu, terwijl het over daar en over straks gaat. Dat zijn ook de mensen die onder de wet leven, uit dankbaarheid. De Heer geeft ons echter een loopbaan en als je weigert die loopbaan te lopen, dan ben je afvallig.

Loopbaan = van kind tot volwassenheid.

Het is onmogelijk hen opnieuw te bekeren, want ze weten alles al wat ze moeten weten. Er valt dus niets meer te zeggen tot hun bekering.

Ze willen een dictator. Ze worden door God in de vrijheid geplaatst, maar halen de wet weer tevoorschijn, of de paus.

Je kunt er donder op zeggen dat waar wij als vrije christenen bij elkaar komen, er vroeg of laat iemand (of meer) binnen die groep zal komen om te proberen ons weer onder de wet te krijgen. Zij zijn ontrouw aan de roeping die hun van Christus wege gegeven is. Als je niet aan de vaste spijs wilt en je niet wilt accepteren dat je een hemelse roeping en wandel hebt, dan zegt Paulus: 'Dan maar niet, maar ik ga verder'.

- 7   Want de aarde, die de regen, menigmaal op haar komende, indrinkt, en bekwaam kruid voortbrengt voor degenen, door welke zij ook gebouwd wordt, die ontvangt zegen van God;
- 8   Maar die doornen en distelen draagt, die is verwerpelijk, en nabij de vervloeking, welker einde is de verbranding.

De aarde brengt tenminste voort, maar deze christenen...?

2. Hebr. 6: 9

Maar, geliefden! wij verzekeren ons van u **betere dingen**, en met de zaligheid gevoegd, hoewel wij also spreken.

Betere = kraitton. Over welke betere dingen gaat het hier?

Rom. 15: 14   Doch, mijn broeders, ook ik zelf ben verzekerd van u, dat gij ook zelve vol zijt van goedheid, vervuld met alle kennis, machtig om ook elkander te vermanen.

Hij heeft het over de vruchten van de Geest.

Hier in Hebr. 6: 9 gaat het over dezelfde dingen. Die Geest zou ons in heel de waarheid leiden (Joh. 16: 13) en door Hem weten we welke dingen ons geschonken zijn (1 Kor. 2: 12). Wij hebben een bevoorrechte positie, maar die positie moet geërfd worden. Wij zijn, samen met de Heere Jezus Christus, geroepen zonen. Dát zijn betere dingen.

Hebr. 6: 10   Want God is niet onrechtvaardig dat Hij uw werk zou vergeten, en den arbeid der liefde, die gij aan Zijn Naam bewezen hebt, als die de heiligen gediend hebt en *nog* dient.

Het gaat meteen over praktische dingen; dat zijn de betere dingen. Het gaat niet over een betere wereld, maar over broeders en zusters.

- 11 Maar wij begeren, dat een iegelijk van u dezelfde
naarstigheid bewijze, tot de volle verzekerdheid der hoop, tot
het einde toe;
- 12 Opdat gij niet traag wordt, maar navolgers zijt dergenen, die
door geloof en lankmoedigheid de beloftenissen beërven.
- 13 Want als God aan Abraham de belofte deed, dewijl Hij bij
niemand, die meerder was, had te zweren, zo zwoer Hij bij
Zichzelven,
- 14 Zeggende: Waarlijk, zegenende zal Ik u zegenen, en
vermenigvuldigende zal Ik u vermenigvuldigen.
- 15 En alzo, lankmoediglijk verwacht hebbende, heeft hij de
belofte verkregen.
- 16 Want de mensen zweren wel bij den meerdere *dan zij zijn*, en
de eed tot bevestiging is denzelven een einde van alle
tegenspreken;
- 17 Waarin God, willende den erfgenamen der belofte
overvloediger bewijzen de onveranderlijkheid van Zijn raad,
met een eed daartussen is gekomen;
- 18 Opdat wij, door twee onveranderlijke dingen, in welke het
onmogelijk is dat God liege, een sterke vertroosting zouden
hebben, *wij namelijk*, die de toevlucht genomen hebben, om
de voorgestelde hoop vast te houden;
- 19 Welke wij hebben als een anker der ziel, hetwelk zeker en
vast is, en ingaat in het binnenste van het voorhangsel;
- 20 Daar de Voorloper voor ons is ingegaan. *Namelijk* Jezus, naar
de ordening van Melchizédek, een Hogepriester geworden
zijnde in der eeuwigheid.

Hebr. 7: 1 Want deze Melchizédek was koning van Salem, een priester
des allerhoogsten Gods, die Abraham tegemoet ging, als hij
wederkeerde van het slaan der koningen, en hem zegende;

Nu komt hij eindelijk to the point.

De geschiedenis in Gen. 14, waar het slaan der koningen door Abraham en zijn
ontmoeting met Mechizédek beschreven staat, is in hoge mate symbolisch. Nadat
de strijd gestreden was, verscheen daar Melchizédek en bracht voort brood en
wijn = leven.

Zo was het ook bij Christus.

Brood en beker = een beeld van leven, niet van de dood.

Melchizédek was wel een beetje een merkwaardige koning. Hij komt pas als de strijd gestreden is en dan nog wel met de ravitaillering. Maar het gaat hier natuurlijk over veel hogere zaken. Het slaan der koningen is namelijk een beeld van het de kop vermorzelen van de slang uit Gen. 3: 15. De Heere Jezus werd daar weliswaar bij gedood, maar Hij stond daarna op van tussen de doden uit en ontving daarmee als Eerste aller creaturen (Kol. 1: 15) het leven van een nieuwe schepping. En dán verschijnt Melchizédek als type van die opgestane Christus. Hij deelt van dat nieuwe leven rijkelijk uit. Vandaar dat hij brood en wijn voortbracht. Abraham kreeg dat nieuwe leven toen feitelijk niet, maar die geschiedenis beeldt uit dat dat nieuwe leven zou komen na het slaan der koningen en bij de verschijning van Melchizédek, de Koning der gerechtigheid en des Vredes, namelijk bij de komst van Christus, de Messias. Dat is bij het aanbreken van het Nieuwe Verbond. Vanaf dan zouden de beloften aan Abraham vervuld worden. Dat deze Melchizédek zo'n hoge positie had, bewijst Abraham door aan Hem de tienden te betalen. Abraham was dan ook de mindere van Melchizédek.

De mensheid is dood voor God; daardoor leeft ook niemand meer onder de wet, maar is daar juist vrij van. Toen dat geregeld was, verscheen Melchizédek (Christus). Daarom is Christus ook het einde der wet.

15 En *dit* is nog veel meer openbaar, zo er naar de gelijkenis van Melchizédek een ander priester opstaat;

Dit gaat niet over de Heere Jezus onder het Oude Verbond, maar over Hem onder het Nieuwe Verbond, want Hij was niet uit de stam van Levi en kon daardoor dus ook niet tijdens Zijn aardse omwandeling Priester zijn. Daarvoor zou Hij uit de stam van Levi moeten zijn.

Sinds Zijn opstanding is Hij het Hoofd (Episcopos) van dienst. Hij leert ons hoe wij God zouden dienen en gaat ons ook daarin voor. Hij is onze Voorganger.

Christus was de eerste mens Die opstond uit de doden. In die opstanding heerst geen verderfelijkeid (zonde, dood) meer (Rom. 6). Op grond daarvan is Hij de Eerstgeborene. Daar verscheen de Mens naar Gods beeld en gelijkenis en Hij stelde Hem aan als Zoon en Erfgenaam.

16 Die *dit* niet naar de wet des vleselijken gebods is geworden, maar naar de kracht des onvergankelijken levens.

17 Want Hij getuigt: Gij zijt Priester in der eeuwigheid naar de ordening van Melchizédek.

18 Want de vernietiging van het voorgaande gebod geschiedt om deszelfs zwakheids en onprofijtelijsheids wil;

Voorgaande gebod = de wet, het Oude Verbond.

3. Hebr. 7: 19

Want de wet heeft geen ding volmaakt, maar de aanleiding van een **betere hoop**, door welke wij tot God genaken.

Betere = kraitton.

De wet bracht de mens nergens.

Betere hoop = tot God genaken = korban = Hebreeuws voor offeren.

Onder het Oude Verbond naderde men tot God door te offeren, maar wij naderen tot Hem door een betere hoop. Want hoeveel stieren en bokken er ook geofferd werden, men werd er niet door gereinigd naar het geweten.

De wet is heilig, goed en rechtvaardig, maar niet volmaakt. Niet volmaakt, omdat de wet op het vlees gelegd is (Rom. 8: 3). Daardoor was de wet krachteloos geworden.

Onder het Nieuwe Verbond wordt gewoon gezegd: 'Kom tot geloof en wordt behouden'. Dat is een keuze. De zaligheid is verschenen aan alle mensen en wordt dus ook gepredikt aan alle mensen. Dat kon onder het Oude Verbond natuurlijk ook, maar er was nog geen nieuw leven, vandaar dat alle oudtestamentische gelovigen gestorven zijn in de hoop ooit wedergeboren te worden en daarmee kinderen Gods te worden. Wij echter zijn dat al en zullen zelfs zonen (erfgenamen) worden. Zij moesten wachten (zie de laatste verzen van Hebr. 11). Zij hadden bovendien een aardse hoop, terwijl onze hoop een hemelse is.

Hier wordt ook geïmpliceerd dat wij met betere offeranden te maken hebben. Hierover later meer.

- 20 En voor zoveel het niet zonder eedzwering *is geschied*, (want
genen zijn wel zonder eedzwering priesters geworden;
21 Maar Deze met eedzwering, door Dien, Die tot Hem gezegd
heeft: De Heere heeft gezworen, en het zal hem niet
berouwen: Gij zijt Priester in der eeuwigheid naar de
ordening van Melchizédek).

4. Hebr. 7: 22

Van een **zoveel beter verbond** is Jezus Borg geworden.

Beter = kraitton.

Het Nieuwe Verbond is beter, sterker, dan het Oude Verbond. Het is een eeuwig verbond en gebaseerd op de opstandingskracht van de Heere Jezus Christus.

Waarom zou je grijpen naar het Oude Verbond, terwijl er een beter verbond is?

Vrijheid bestaat alleen onder verantwoordelijkheid en het besef daarvan en werkt alleen als je een doel of ideaal voor ogen hebt. Dat doel hebben wij, want daartoe heeft Hij ons geroepen. En onderweg ziet Hij op ons toe als Opziener. Hij zou voor

ons zorgen. Hij schrijft ons niet elke stap voor en of wij op de straathoek linksaf of rechtsaf moeten, want dat heeft helemaal niets met vrijheid te maken.

Vrijheid is:

Negatief: vrij en alles mogen;

Positief: Vrij om ons te leiden naar de erfenis die Hij voor ons bewaart.

Wij worden geacht te leren wie wij zijn. Onze positie heeft consequenties voor heel ons leven.

Het Nieuwe Verbond is heel wat beter dan dat verbond dat ons alleen maar zegt wat we wel en wat we niet mogen doen.

5. Hebr. 8: 6 Uitnemender bediening

6. Hebr. 8: 6 Beteren verbonds Middelaar

7. Hebr. 8: 6 Betere beloftenissen

En nu heeft Hij zoveel **uitnemender bediening** gekregen, als Hij ook eens **beteren verbonds Middelaar** is, hetwelk in **betere beloftenissen** bevestigd is.

Uitnemender = diaphoros = door-dragen = verder ontwikkeld; anders, afwijkend;

‘Beteren’ = kraitton;

‘Betere’ = kraitton.

Het is een uitnemender bediening dan die van Mozes en Aäron, want Hij is Middelaar van een beter verbond, met betere beloftenissen.

Volgens de Nederlandse wet zijn alle kinderen erfgenamen, maar er zijn ook kinderen die de erfenis echt niet krijgen, omdat ze bijvoorbeeld niet wilsbekwaam zijn.

Volgens Rom. 8: 17 zijn wij erfgenamen, zo (indien) wij met Hem lijden. Hij heeft ons eeuwig leven gegeven, maar indien wij Hem dienen, dan zal Hij ons ook nog een erfenis geven. Ons wacht een kroon, zeer schoon, aan gindse kust. Waar die dienst aan Hem uit bestaat is voor iedere gelovige verschillend.

De erfenis wordt ons dus niet onvoorwaardelijk gegeven. God vraagt van ons dat wij ons leven in Zijn dienst stellen en dat we tot het einde toe het geloof behouden; dat is: trouw zijn aan Hem.

Hebr. 9: 6   Deze dingen nu, aldus toebereid zijnde, zo gingen wel de priesters in den eersten tabernakel, te allen tijde, om de *godsdiens*ten te volbrengen;

7   Maar in den tweeden *tabernakel ging* alleen de hogepriester, eenmaal des jaars, niet zonder bloed, hetwelk hij offerde voor zichzelf en *voor* des volks misdaden.

- 8 *Waarmede* de Heilige Geest dit beduidde, dat de weg des heiligdoms nog niet openbaar gemaakt was, zolang de eerste tabernakel nog stand had;
- 9 Welke was een afbeelding voor dien tegenwoordigen tijd, in welken gaven en slachtofferen geofferd werden, die dengene, die den dienst pleegde, niet konden heiligen naar het geweten.

Het heilige van de tabernakel was een beeld van die tegenwoordige tijd. Dat is de tijd van de wet van Mozes, van het Oude Verbond dus. In het heilige werd 24 uur per dag dienst gedaan, behalve op grote verzoendag, als de hogepriester dienst deed in het heilige der heiligen. Al die dagen waarop men dienst deed in het heilige kon men dus weten dat de dienst onder het Oude Verbond zou worden afgebroken als de echte Grote Verzoendag zou aanbreken.

Bovendien konden al die offers niet heiligen naar het geweten. Zelfs de herhaling van Grote Verzoendag deed je al je zonden gedenken. Het effect is dus tegenovergesteld aan het Nieuwe Verbond, want daarin zou men de zonden juist niet meer gedenken. Je moet (hoeft) dus ook niet elke dag je zonden belijden, want daardoor gedenk je je zonden. Het is niet verboden en soms zelfs noodzakelijk om te doen, omdat ze je in de weg kunnen zitten, maar dan is Christus getrouw om ze te vergeven (1 Joh. 1: 9). Je kunt er beter een gewoonte van maken de Heer te danken dat Hij je zonden hééft vergeven.

8. Hebr. 9: 10

Bestaande alleen in spijsen, en dranken, en verscheidene wassingen en rechtvaardigmakingen des vleses, tot op den **tijd der verbetering** opgelegd.

Verbetering = diorthosis' = door-rechtop; iets dat vanuit z'n natuurlijke of normale gesteldheid krom, gebroken of misvormd was geworden, weer recht maken; reformeren.

Spijsen en dranken = symboliek. Zij zijn alleen onrein als je ze zelf onrein acht. Wat het ook waard was, alles was opgelegd tot een bepaald tijdstip.

Tijd der verbetering = betere tijd. Als je het bijvoeglijk naamwoord wilt benadrukken, dan maak je daar een zelfstandig naamwoord van.

De wet kwam 2500 jaar na Adam en was alleen bestemd voor het volk Israël en dan ook nog alleen in het land Kanaän. God heeft ter illustratie de wet aan dat ene volk gegeven, om te demonstreren dat je daardoor de weg kwijtraakt. Je raakt van het padje af en bent vooral op zoek naar je eigen waarheid en gerechtigheid. Als je niet onder regels wilt leven, is er maar één alternatief, namelijk het zoeken naar de waarheid.

- 14 Hoeveel te meer zal het bloed van Christus, die door den eeuwig Geest Zichzelf Gode onstraffelijk opgeofferd heeft, uw geweten reinigen van dode werken, om den levenden God te dienen?

Het bloed van Jezus Christus reinigt ons van alle zonden (1 Joh. 1: 7).

Bloed = leven en heeft nu eenmaal een reinigende functie. Het geeft voeding af en neemt afval mee. Als dat bloed niet goed meer werkt, dan ga je dood. Het bloed van Christus is dus een metafoor. Als je leeft door geloof, dan word je gereinigt door het bloed van Christus.

Waarom reinigt Hij ons? Omdat wij de levende God zouden dienen. Wij zijn bekeerd van de afgoden om de levende God te dienen. Als je dus de Heer niet wilt dienen, dan wordt je geweten ook niet gereinigt en hou je je leven lang een zondeprobleem. Kennelijk vertrouw je er dan niet op dat de Heer je reinigt. Petrus hoefde helemaal geen omkijken te hebben naar het reinigen van zijn voeten. De Heer regelde dat wel (zie Joh. 13).

- 22 En alle dingen worden bijna door bloed gereinigt naar de wet, en zonder bloedstorting geschiedt geen vergeving.

Onder de wet werden de voorwerpen der dienst besprengd met bloed. Als je niet wedergeboren bent, kun je de Heer ook niet dienen. Daarom worden wij besprengd met het bloed van Christus (Hebr. 12: 24; 1 Petr. 1: 2).

9. Hebr. 9: 23

Zo was het dan noodzaak, dat wel de voorbereidingen der dingen, die in de hemelen zijn, door deze dingen gereinigt werden, maar de hemelse dingen zelve door **betere offeranden** dan deze.

Betere = kraitton.

Hoe worden wij, hemelse wezens, dan gereinigt? Door het eenmalig offer van Christus Zelf. Iedere hogepriester zou wat offeren; de Heer dus ook. Hij offerde Zichzelf, namelijk Zijn lichaam. Dat gebeurde na Zijn opstanding. Het kruis was misschien een slachtbank, maar zeker niet het altaar waarop geofferd werd. De Heer werd bij Zijn opstanding aangesteld tot Hogepriester. Op aarde was Hij dat niet. Zijn dood kan dus absoluut niet als een offer worden gezien. Hij offerde Zijn lichaam, Zijn Gemeente. Wij zijn vlees van Zijn vlees en been van Zijn been (zie Ef. 5). Daarom worden wij geheiligd.

In het Oude Testament werd iemand als priester geboren en op een bepaalde leeftijd werd hij geacht zich te melden bij de hogepriester. Die deed hem in bad en reinigde hem dus. Bij ons zit er ook niets anders op dan je te melden bij de

Hogepriester en te zeggen dat je een zondaar bent, maar wel een priester. Pas dan zal de Heer je reinigen van je zonden.

Die betere offeranden staan beschreven in Rom. 12: 1, 2.

Rom. 12: 1   Ik bid u dan, broeders, door de ontfermingen Gods, dat gij uw lichamen stelt tot een levende, heilige *en* Gode welbehagelijke offerande, *welke is* uw redelijke godsdienst.
2   En wordt dezer wereld niet gelijkvormig; maar wordt veranderd door de vernieuwing uws gemoeds, opdat gij moogt beproeven, welke de goede, en welbehagelijke en volmaakte wil van God zij.

Er is geen betere vervulling van je leven dan dat Hij je gebruikt tot Zijn dienst. Wat dat oplevert? Daarvoor ontvang je loon.

10. Hebr. 10: 34

Want gij hebt ook over mijn banden medelijden gehad, en de beroving uwer goederen met blijdschap aangenomen, wetende, dat gij hebt in uzelf een **beter en blijvend goed in de hemelen**.

35   Werpt dan uw vrijmoedigheid niet weg, welke een grote vergelding des loons heeft.

Beter = kraitton.

Wanneer wij onze vrijmoedigheid niet wegwerpen, dan wacht ons een beter en blijvend goed in de hemel. Die vrijmoedigheid is de vrijmoedigheid om in te gaan in het heiligdom, uit vers 19, namelijk om met je hele hebben en houden tot de Heer te komen. Hoewel je nergens voor deugt, zal Hij je dan bekwaam maken om Hem te dienen. De Pottenbakker maakt dan van ons een vat ter ere (zie ook Hebr. 4: 16).

Dat je daar moed voor nodig hebt...? Ja, dat is zo, want Hij wordt dan Heer van jouw leven. Je bent dan weliswaar vrij van de wet, maar slaaf van de Heer.

11. Hebr. 11: 16

Maar nu zijn zij begerig naar een **beter, dat is, naar het hemelse**. Daarom schaamt Zich God hunner niet, om hun God genaamd te worden; want Hij had hun een stad bereid.

Beter = kraitton.

Abraham was een nieuwe aarde beloofd, maar ons een beter vaderland, namelijk de hemel.

12. Hebr. 11: 35

De vrouwen hebben hare doden uit de opstanding *wederge*kregen; en anderen zijn uitgerekt geworden, de *aangeboden* verlossing niet aannemende, opdat zij een **betere opstanding** verkrijgen zouden.

Betere = kraitton.

Al die gelovigen bleven ondanks alles trouw aan de Heer, omdat zij op zouden staan uit de doden.

De arbeider is zijn loon waardig. Zo is dat bij ons ook. Het resultaat van het leven uit het geloof is het eeuwige leven en zal daar bovendien loon voor ontvangen worden. De rechtvaardige zal uit het geloof leven.

39 En deze allen, hebbende door het geloof getuigenis gehad, hebben de belofte niet verkregen;

13. Hebr. 11: 40

Alzo God **wat beters** over ons voorzien had, opdat zij zonder ons niet zouden volmaakt worden.

Beters = kraitton.

Al die gelovigen spreken nog nadat zij gestorven zijn. God had hun beloften gedaan, maar zij zijn allen voordat die in vervulling gingen noodlottig aan hun einde gekomen. Zij waren wel eersten, maar vele eersten zullen de laatsten zijn. Zij wachten nog, omdat God wat beters over ons had voorzien.

Voorzien = God zal voorzien. Hij had dat zo geregeld.

Wij zouden delen in de heerschappij van Christus. Dat kan omdat wij eersten zijn. Niet omdat wij vóór Abraham geboren zijn, maar omdat we eerstelingen van het Nieuwe Verbond zijn. Wij zouden eerst volmaakt worden, pas daarna de oudtestamentische gelovigen.

Bij ons is het: opstanding uit de doden;

Bij hen is het: opstanding der doden.

Hebr. 12: 18 Want gij zijt niet gekomen tot den tastelijken berg, en het brandende vuur, en donkerheid, en duisternis, en onweder,
22 Maar gij zijt gekomen tot den berg Sion, en de stad des levenden Gods, tot het hemelse Jeruzalem, en de vele duizenden engelen;

Sinaï = zienlijk = Jeruzalem;

Sion = onzienlijk = Jeruzalem dat boven is.

Engelen = dienstknechten, boodschappers = uitbeelding van de Gemeente.

23 Tot de algemene vergadering en de Gemeente der eerstgeborenen, die in de hemel opgeschreven zijn, en tot God, den Rechter over allen, en de geesten der volmaakte rechtvaardigen;

De Koning wordt bijgestaan door een ecclesia, die betrokken is bij de rechtspraak. Algemene vergadering = raad van oudsten = het sanhedrin. Gemeente der eerstgeborenen = de volksvergadering = de ecclesia = het uitvoerend lichaam van de Koning en aangewezen door de Koning. Wij zijn aan de Koning of de Hogepriester toegevoegd.

14.Hebr. 12: 24

En tot den Middelaar des nieuwen testaments, Jezus, en het bloed der besprenging, dat **betere dingen** spreekt dan Abel.

Betere = kraitton.

Wij worden besprengd met het bloed van Christus. Dat bloed is uiteraard in ons. Zie ook 1 Petr. 1: 2.

Betere dingen dan dat van Abel. Het bloed van Abel spreekt. Dat bloed vraagt om wraak, om oordeel. Dat bloed vraagt om gewroken te worden. Maar het bloed van Christus predikt vrede. Wij hebben rechtvaardige vergelding ontvangen. Het bloed van Jezus maakt een einde aan het bloed van Abel of aan het perpetuum mobile van de wereld.

Al 2000 jaar is elk mens vrij om deel te krijgen aan Zijn bloed. Hij roept ons, niet om ons door ons eigen leven heen te helpen. Hij doet Zijn werk, op Zijn niveau. Toch roept Hij ons op om deelgenoot te zijn in Zijn plan.

Wij leven onder een beter verbond. Wij leven überhaupt in een betere tijd dan die van de wet. Als je niet weet wat je moet, grijp dan niet de weg van de wet, maar die van het Nieuwe Verbond. Hij geeft ons de vrijheid van kiezen, maar zorg ervoor dat je maar één doel hebt in je leven, namelijk dat je Hem in je leven wilt dienen.

Amen.